

[A. Chr. Andersen.]

den lange tjenestetid er begrundet med, at den skulle stemme overens med den militære, holder nu heller ikke stik. Da det kun er de 1.200, der har et år, og resten — langt den største part, de 3.400 — kun har en måned, er der jo en væsentlig forskel, og for øvrigt bliver de jo alle sammen udskrevet på sessionen, samtidig med at der bliver udskrevet til de forskellige militære afdelinger. Og som ministeren for lidt siden sagde, bliver civilforsvarskorpserne jo i vid udstrækning anvendt ved større skader, store brande, eftersøgning af personer o. s. v.

Den kritik af det private redningsvæsen, som kommer til udtryk ved, at man siger, at det er en strukturel fejl, når hjælpen til ulykkesramte er overladt til dette, må også afvises. Jeg tror at kunne sige, at den almindelige mening er, at det private redningskorps udfører netop dette arbejde hurtigt og godt, og jeg tvivler endda meget stærkt på, at et offentligt redningsvæsen kan gøre det lige så godt.

At brandvæsenets ordning er en kommunal opgave, mener jeg heller ikke vi skal røre ved; her tvivler jeg også meget stærkt på at et statsligt brandvæsen kan gøre det bedre. Påstanden om, at brandslukningen stedvis er baseret på meget gammeldags materiel, må også afvises; det kommunale brandvæsen er gennemgående godt udbygget, og hvor kommuner har overladt brandslukningen til de private brandvæsener eller frivillige brandkorps, er man også godt dækket. Der sker overalt en stadig udbygning efter tidens krav, og er der måske et enkelt sted en overlapning mellem de kommunale og de private brandværn, er det noget, man er opmærksom på, og det bliver sikkert rettet efterhånden.

I det hele taget forekommer forslaget til beslutning temmelig uovervejede, ligesom de fremsatte bemærkninger tyder på noget ukendskab til de faktiske forhold. Der er tid efter anden forhold, der skal rettes i lovgivningen; det er noget, vi beskæftiger

os med her til daglig, og det gælder selvfølgelig også lovene om brandvæsenet og om civilforsvaret. Der kan også være tale om tekniske rettelser efterhånden, og det vil indenrigsministeren sikkert fremsætte forslag om, når der er behov derfor. På det foreliggende grundlag ønsker mit parti imidlertid ikke at medvirke.

Erik Kragh: Jeg vil gerne først sige, at jeg kan henholde mig til det, ministeren har sagt vedrørende de private redningskorps og den kommunale brandtjeneste. Jeg ser ingen anledning til at etablere en stor organisation, som bestemt ikke vil blive billigere.

Da dette nu er belyst både af ministeren og af de tidligere talere, vil jeg indskrænke mig til at sige, at det forekommer mig, at det, som det drejer sig om for socialistisk folkeparti, er det, som står i bemærkningerne til forslaget, nemlig at det nu eksisterende civilforsvar er „lige så lidet i stand til at løse de stillede opgaver, som militæret er det.“ Man kan diskutere, om det er klogt af forslagsstillerne at sige sådan, men hvis man sammenligner dette med, hvad der i øvrigt står om, at civilforsvaret giver en falsk tryghedsfølelse, og at beskyttelsesrum ikke menes at have nogen virkning, ja, så falder det sammen med hele den propaganda, der i kommunistiske og folkesocialistiske og andre beslægtede kredse er ført imod civilforsvaret med det formål at give befolkningen et indtryk af, at civilforsvaret skaber en falsk tryghedsfølelse, at det er dødsfælder, at man ingen som helst sikkerhed får ved civilforsvaret, og at vi var bedre tjent uden. Atomkampagnen har jo udsendt en pjece, hvor man fortæller om alt, hvad der kan ske, hvis der falder 6 brintbomber over Danmark. Kort sagt: formålet er at undergrave tilliden til civilforsvaret.

Jeg har haft meget med civilforsvaret at gøre i de sidste 20 år, og jeg har indtrykket af, at civilforsvarets personel arbejder særdeles dygtigt, og at organisationen er